

synsløse og unyttige Cyklister, de kan lige saa let overfalde andre, fredelige og nyttige Folk som Læger, Dyrlæger, Rigsdagskandidater o. s. v., der benytter en Bil eller en Motorcykle for at spare Tid. Jeg mener, at den Hundelov, vi har, maa i Virkeligheden være noget mærkelig, thi hvis en Hund laver en Ulykke og samtidig faar sin Næse i Klemme, kan man være nogenlunde sikker paa, at det ikke bliver Hundens Ejer, der kommer til at give Erstatning, men Hundens Ejer, som faar Erstatning. Jeg læste for nylig i Bladene om en Begivenhed her i København, hvor en Hund, der for øvrigt skildres som saa lille, at den næsten var usynlig, havde faaet Lyst til at begaa Selvmord og derfor styrtede sig ind under et Automobil. Den var ikke stor nok til, at den kunde vælte Automobilet, den blev selv dræbt, men Resultatet blev, at den skikkelige Bilist maatte give Hundens Ejer 1.000 Kr. i Erstatning. Det er virkelig Forhold, som kan tyde paa, at baade Loven, Dommerne og den offentlige Mening herhjemme lider til en vis Grad af Hundegalskab. Og som et Udslag heraf kan maaske ogsaa anføres, at adskillige Købstæder i deres Politivedtægter har et Forbud mod Svinehold, men ikke noget som helst om Hundehold. Nu er det maaske ikke saa morsomt at bo lige op ad en Svinesti, men det er sikkert mere ubehageligt at bo lige ved Siden af et Hundestutteri, thi Svinene laver i hvert Fald mindre Støj end Hundene. Jeg ønsker altsaa den Hundelov, vi har, skærpet, og jeg vil navnlig ønske, at Afgiften bliver betydeligt forhøjet, helst tidoblet. Jeg tror, at det vilde være en ret smertefri Maade, hvorpaa man kan skaffe Penge i Kassen og indskrænke en Luksus.

Der blev forleden her i Salen af det ærede Medlem Hr. Søgaard rettet en Henvendelse til den højtærede Justitsminister om at faa ansat en ny Politimester et eller andet Sted i Jylland. Jeg skal ikke komme ind paa Berettigelsen af dette Krav, jeg kender ikke Forholdene det paagældende Sted, men jeg vil sige, at jeg har i al Almindelighed det Indtryk, at der efter den nye Retsreform ikke er ansat for faa Embedsmænd og i alt Fald ikke for faa Dommere. Jeg har bragt i Erfaring, at dygtige og virkelystne Dommere selv adskillige Steder har den Opfattelse, at de i Virkeligheden har for lidt Arbejde. Jeg anser Dommerhvervet for en overmaade ophøjet Stilling. Dommerne bør have en saa god Løn, at de er personligt uafhæn-

gige, og de bør have saa god Tid, at de kan faa Lejlighed til at sætte sig grundigt ind i alle de foreliggende Sager, men de maa ogsaa have tilstrækkeligt Arbejde. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Justitsminister at undersøge, om der ikke kan finde en Omlægning og derved en Sammenlægning af nogle af Dommerembederne Sted, saa at vi kan spare nogle Embedsmænd.

Der blev forleden her i Salen af det ærede Medlem Hr. Johannes Lou rettet en Forespørgsel til den højtærede Trafikminister angaaende den sjællandske Midtbane. Der blev spurgt, hvor længe det vilde være, før Togene begyndte at køre paa Strækningen mellem Næstved og Ringsted, og der blev paapeget, at der sikkert kunde skaffes noget Arbejde, hvis de formentlig projekterede Stationer m. m. paa den paagældende Strækning blev sat i Arbejde. Jeg slutter mig ganske til denne Forespørgsel med dens Motivering, og jeg vil yderligere tilføje en Forespørgsel angaaende Ringsted Station. I Fjor blev der af Rigsdagen vedtaget en Ombygning og Flytning af Ringsted Station, og jeg vil meget gerne spørge den højtærede Trafikminister, hvad det bliver til, hvor længe det vil være, inden den kan finde Sted. Denne Sag har en ikke ringe Betydning for Ringsted Kommune, der har erhvervet store Arealer omkring ved Stationen og paatænker nye Gadeanlæg der. En særlig Grund til, at jeg retter denne Forespørgsel, er, at Stationen netop i dette Efteraar er blevet underkastet et grundigt Eftersyn og en grundig Maling, at den er fikset saaledes op, at man næsten ikke kan kende den gamle Kasse igen. Nu er vi selvfølgelig meget glade ved, at vi faar en pæn Station dernede, men hvis Meningen med denne store Restauration er, at Stationen skal blive liggende, som den er, i en lang Række Aar, og det ikke bliver til noget foreløbig med den bevilgede Ombygning og Flytning, er vi mindre tilfredse. Derfor vil jeg bede den højtærede Trafikminister besvare dette Spørgsmaal.

Saa har jeg stillet nogle faa politiske Bemærkninger at fremsætte. Skønt vi jo herhjemme har haft det vidunderlige Held at undgaa direkte Indblanding i Krigen Rædsler, og skønt vi har haft den store Lykke, at vort lønlige nationale Haab er blevet opfyldt, og at vor Sydgrænse er blevet trukket paa det eneste rigtige Sted og netop der, hvor den alt overvejende Del af Befolkningen ønsker det, og skønt vi yderligere under Krigen, medens andre